

РЕШЕНИЕ

№ 25764

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4816** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на Е. Т. Ф. срещу решение от 17.03.2026 г. по НАХД № 15918/2025 г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-ти състав, в частта с която е потвърдено наказателно постановление № 25-4332-025160/03.10.2025 г., издадено от издадено от началник група в Столичната дирекция на вътрешните работи в сектор, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 2 ЗДвП, за нарушение на чл. 104б, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева и лишаване от правоуправление за срок от 12 месеца.
В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Изтъква се, съдът фактически е разширил приложното поле на чл. 104б ЗДвП, като приравнява всяко динамично движение на повече от едно МПС до „състезание“. Счита че не е осъществен съставът на чл. 104 Б, т. 1 ЗДвП - „участие в нерегламентирано състезание“, тъй като не са налице всички обективни и субективни признаци на деянието. Акцентира върху обстоятелството, че движението на два автомобила в близост, ускоряване и предполагаема координация, не означава непременно „състезание“, доколкото липсват доказателства за предварителна уговорка или съгласуваност, състезателен елемент (надпревара) и конкретни правила за състезанието или предварително уговорено трасе. Поддържа възражението си, че видеозаписът е със спорен и неустановен произход, а изводите на съда се

основават на косвени свидетелски показания и противоречия в доказателствата. Излага оплаквания, че пред първоинстанционния съд не е направена експертиза за автентичността на видеозаписа, която да установи наличието или липсата на монтаж за манипулирането му, поради което съдът неправилно е приел същия за годно доказателствено средство. Изтъква се, че по делото не е доказано по несъмнен начин, че касаторът е извършил описаното деяние, както и че съзнателно е участвал в организиране на състезание.

На следващо място сочи, че дори и клипът да е автентичен, от същия се вижда, че водачът не променя посоката на движение на автомобила си, не напуска своята лента, не е регистрирана превишена скорост на управляваното МПС, докато е видно че втората кола - Порше 911 Турбо извършва изпреварване, променяйки и посоката на движение. Твърди се, че от самия клип, не може да се направи категоричен извод за организация и координация на състезание, тъй като не е изяснена напълно фактическата обстановка.

Поддържа възраженията направени с жалбата срещу НП, а именно, че в него липсва конкретика относно мястото, времето и начина на извършване на деянието. Твърди се, че съдът формално е отхвърлил основанието за маловажен случай, без да извърши реална съпоставка с типичните случаи, като не е отчетел липсата на вредни последици, липсата на доказана висока степен на обществена опасност и конкретните фактически обстоятелства. Предвид изложеното моли съда да отмени решение в обжалваната част и да постанови друго такова, с което да отмени наказателното постановление в тази част.

Ответникът – Началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVIII Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

От фактическа страна районният е приел, че на 01.07.2025 г., около 16:00 ч. касаторът Ф. Е. е управлявал лек автомобил Б.-М5, ДК [рег.номер на МПС], собственост на „ОТП Лизинг“ ЕООД, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], като по същото време, място и със същата посока на движение се е движел лек автомобил Порше 911 Турбо, ДК [рег.номер на МПС], с водач („певецът К.“, по данни на Ф.), които поотделно са взели решение за провеждане на състезание, като са форсирали двигателите, извършили са отброяване и са ускорявали внезапно. Известно време са се движели успоредно, след което лекият автомобил Порше взел преднина и се е престоил в лентата на автомобила Б.. Горните действия били заснети от Ф. Е. и публикувани в профила му в социална мрежа и декларирани пред ОПП-СДВР.

От правна страна районният съд е приел, че оспореното НП е законосъобразно, тъй като в хода на съдебното следствие безспорно се е установило, че касаторът Ф. Е. е организирал и взел участие в нерегламентирано състезание, осъществено в района на кръстовището на [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], на дата 01.07.2025 г.

Районният съд е обосновал извод, че фактическа обстановка, установена в АУАН и НП се доказва от събраните по делото писмени доказателства - декларация, извлечение от АИС-БДС, справка за регистрация, докладна записка, картон на водач, заповеди за компетентност, диск, протокол за оглед на ВДС, както и от свидетелските показания на Г. Г. и Ц. Ц.. Изложил е мотиви, че поведението и действията на водача на лекия автомобил Б. попадат в обхвата на забраната на чл. 104б, т. 1 ЗДП. Приел е че наложените санкции са правилно определени съгласно разпоредбата на чл. 175а, ал. 1, пр. 1 ЗДП.

Също така съдът е обосновал извод, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, като е изложил доводи в подкрепа на този си извод.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН. Събрани са писмени, гласни и веществени доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Настоящият съдебен състав напълно споделя изводите на районния съд и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК препраща към мотивите на това решение, като следва да допълни следното:

С разпоредбата на чл. 104б, т. 1 ЗДвП се забранява на водача на моторно превозно средство да организира или да участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване. В настоящия случай по делото по категоричен и несъмнен начин се установява, че касаторът е участвал в нерегламентирано състезание в района на кръстовището на [улица]и [улица], което състезание е заснето от самия касатор и публикувано в интернет пространството. Видно от представената по делото декларация касаторът не оспорва датата и мястото на извършване на деянието, нито че клипът е направен от него с цел „за забавление“. Правилно районният съд е приобщил към доказателствения материал процесния видеоклип, доколкото касаторът не е доказал твърдението си, че същият е манипулиран чрез монтаж. Ето защо твърденията както пред районния съд, така и пред настоящата съдебна инстанция, че видеоклипът не следва да се цени като доказателство е единствено защитна теза, която не се подкрепя от събраните по делото доказателства. Районният съд правилно е анализирал действията на двамата водачи, изразяващи се в едновременното спиране и рязко потегляне на автомобилите, предхождащо от низходящо отброяване, успоредно придвижване в определен пътен участък, и съответно е достигнал до обоснования извод, че тези действия на водачите са координирани и целенасочени за участие в състезание за „забавление“. В този смисъл не могат да бъдат споделени оплакванията в касационната жалба, че съдът е разширил приложното поле на чл. 104б ЗДвП.

Споделим е извода на районния съд, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и че е спазен процесуалния ред. Противно на възражението в касационната жалба в АУАН и НП се съдържа пълно и подробно описание на фактическата обстановка, от която става ясно мястото, времето и начина на извършване на деянието.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че в АУАН липсват съществени елементи

на твърдяното нарушение, тъй като не бил конкретизиран вторият участник в състезанието, който бил посочен по-късно с издаването на НП. Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая непосочването в АУАН на втория участник не е порок свързан с индивидуализацията на съставомерните признаци на деянието, доколкото безспорно е установено нарушението и неговия извършител. Както по-горе се посочи деянието става известно след публикуване на клипа в социалните мрежи от самия касатор, което обстоятелство не се оспорва видно и от подписната от него декларация. В тази връзка районният съд е изложил подробни мотиви включително като се е позовал на репликите от клипа „Аре, давай“ и „Не мой ма мина, ... не мой ме минеш“.

Противно на оплакването в касационната жалба, настоящият съдебен състав намира, че в АУАН и НП ясно е описан механизма на състезанието.

Не се споделят от настоящия съдебен състав наведените доводи за нарушено право защита на касатора, доколкото същият много добре е бил наясно в какво се изразява вмененото му с НП нарушение.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира за правилен извода на районния съд за доказаност на нарушението от обективна и субективна страна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд - София град, XVIII Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила решение от 17.03.2026 г. по НАХД № 15918/2025 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, в частта с която е потвърдено наказателно постановление № 25-4332-025160/03.10.2025 г., издадено от началник на сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 2 ЗДвП, за нарушение на чл. 104б, т. 1 от Закона за движение по пътищата, на Е. Т. Ф. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева и лишаване от правоуправление за срок от 12 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....2.